

Byla C-601/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Pateikimo data:

2020 m. lapkričio 13 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunal d'arrondissement (Liuksemburgas)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. spalio 13 d.

Ieškovė:

SOVIM SA

Atsakovė:

Luxembourg Business Registers

nutartis, priimta komercinėje byloje 2020TALCH02/01568 pagal Loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (2019 m. sausio 13 d. Įstatymas dėl tikrųjų savininkų registro (toliau – RBE) įsteigimo) 7 straipsnio 3 dalį ir 15 straipsnio 5 dalį

<...>

Byloje <...>

tarp:

akcinės bendrovės **SOVIM SA**, kuri įsteigta ir kurios buveinė yra Liuksemburge, L-2449 <...>;

ieškovės <...>

ir:

ekonominių interesų grupės **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS**, sutrumpintai **LBR**, įsteigtos Liuksemburge, L-1468 <...>

atsakovės <...>

<...>

2020 m. sausio 13 d. teismo posėdyje išklauses šalių atstovus <...>

tos pačios dienos viešajame posėdyje priima toliau išdėstyta (**orig. p. 2**)

nutartį:

Faktinės aplinkybės

2019 m. rugpjūčio 12 d. *Registre des bénéficiaires effectifs* (Tikrųjų savininkų registras, toliau – RBE) skirtame rašte akcinė bendrovė SOVIM SA pateikė prašymą apriboti galimybę gauti informaciją, susijusią su tikroju jos savininku, remiantis *Loi du 15 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs* (2019 m. sausio 15 d. Įstatymas dėl Tikrųjų savininkų registro įsteigimo, toliau – Įstatymas) 15 straipsniu.

2020 m. vasario 6 d. registruotu laišku RBE valdytoja – ekonominių interesų grupė LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS (toliau – LBR) atsisakė patenkinti tokius prašymus.

<...>

Šalių reikalavimai ir argumentai

SOVIM pirmiausia prašo konstatuoti, kad Įstatymo 12 ir (arba) 15 straipsniais pažeidžiama teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą, duomenų apsaugą ir (arba) veiksmingą teisinę gynybą, ir dėl šios priežasties prašo netaikyti šių nuostatų ir pripažinti, kad SOVIM pagal Įstatymo 3 straipsnį pateikta informacija nebūtų viešai prieinama RBE;

papildomai ji prašo teismo pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui (toliau – ESTT) <...> toliau nurodytus klausimus.

Nepatenkinus ir šio reikalavimo, ji prašo konstatuoti, kad šioje byloje kyla neproporcinga rizika, kaip tai suprantama pagal Įstatymo 15 straipsnio 1 dalį, ir dėl to įpareigoti LBR apriboti prieigą prie Įstatymo 3 straipsnyje nurodytos informacijos ir įpareigoti teismo sprendimą, kuris bus priimtas, pridėti prie LBR saugomų SOVIM dokumentų.

Grįsdama savo prašymą, SOVIM nurodo, kad padarius viešai prieinamus RBE pateiktus ekonominio savininko tapatybės ir asmens duomenis būtų pažeista šio savininko teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą, numatyta Europos

žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnyje, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnyje ir Konstitucijos 11 straipsnio 3 dalyje.

Ji nurodo, kad tikslas, kurio siekiama Direktyva 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (toliau – Direktyva 2015/849), iš dalies pakeista Direktyva 2018/843, kuria remiantis Liuksemburge buvo priimtas Įstatymas, yra nustatyti bendrovių (**orig. p. 3**), naudojamų pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo tikslu, tikruosius savininkus, taip pat komercinių santykių saugumas ir pasitikėjimas rinkomis.

Vis dėlto neaišku, kaip vieša prieiga, netaikant visiškai jokios prieigos prie RBE saugomų duomenų kontrolės, leistų pasiekti minėtus tikslus. Atvirkščiai, taip būtų smarkiai ir neproporcingai ribojamas tikrųjų savininkų privatus gyvenimas, nesilaikant minėtų teisės aktų.

SOVIM taip pat laikosi nuomonės, kad suteikus viešą prieigą prie RBE būtų pažeistas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnis, kurio reikšmė ir taikymo sritis yra tokia pat kaip Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnio. Padarius RBE viešu registru, būtų nustatomas papildomas netikslingas ribojimas, nes dėl to kova su pinigų plovimu netaptų veiksmingesnė nei tuo atveju, jeigu jis būtų prieinamas tik valdžios institucijoms.

<...> (argumentai, grindžiami nacionaline konstitucine teise)

SOVIM toliau teigia, kad suteikus viešą prieigą prie RBE saugomų asmens duomenų būtų pažeisti tam tikri pagrindiniai principai, įtvirtinti 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (toliau – BDAR).

Taip būtų pažeistas BDAR 5 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas duomenų kiekio mažinimo principas, kalbant ne tik apie prieinamų duomenų kiekį, bet ir apie pačią viešą prieigą prie šių duomenų, be kita ko, todėl, kad ši prieiga nebūtų būtina kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu tikslui pasiekti.

Be to, vieša prieiga prie RBE duomenų prieštarautų BDAR 25 straipsniui, pagal kurį įpareigojama įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis būtų užtikrinama, kad standartizuotai būtų tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtini kiekvienam konkrečiam duomenų tvarkymo tikslui.

SOVIM nuomone, vieša prieiga prie RBE taip pat būtų pažeisti BDAR 14–22 straipsniai.

Liuksemburgo teisės aktų leidėjui priekaištaujama neįgyvendinus saugumo priemonių, kad būtų nustatyta tapatybė kiekvieno asmens, prašančio prieigos prie

RBE saugomos informacijos, be kita ko, nustatant reikalavimą užsiregistruoti RBE interneto svetainėje tam, kad būtų galima gauti į ją įtrauktus duomenis. SOVIM nuomone, nereikalaujant teisėto intereso susipažinti su RBE duomenimis taip pat nepaisoma Sąjungos teisės aktų leidėjo valios.

SOVIM teigimu, pažeidžiamas BDAR 5 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintas duomenų kiekio mažinimo principas, nes neįmanoma užtikrinti, kad RBE saugomi duomenys, su kuriais gali susipažinti visuomenė, būtų naudojami nustatytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais. (**orig. p. 4**)

SOVIM dar remiasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 straipsniu, kuris būtų pažeistas dėl visuomenei suteiktos laisvos prieigos prie tikrųjų savininkų asmens duomenų.

Galiausiai jai kyla klausimas, ar laikomasi Europos žmogaus teisių konvencijos 6 straipsnio 1 dalies, kurioje suteikiama teisė į veiksmingą teisinę gynybą per kuo trumpiausią laiką, nes, viena vertus, LBR nenustatytas joks terminas sprendimui dėl prašymo apriboti prieigą priimti, tačiau, kita vertus, skundas dėl LBR sprendimo turi būti paduotas per 15 dienų nuo pranešimo apie sprendimą dėl atsisakymo gavimo dienos, nes kitaip apskundimo teisė prarandama.

Be to, ta pati teisė užtikrinama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje.

Dėl bylos esmės SOVIM nurodo, kad jos tikrajam savininkui kiltų neproporcinga ir akivaizdi, reali ir esama rizika, nes tikrajam savininkui ir jo šeimai, kurie keliauja po Afrikos žemyną arba gyvena jame, kiltų grėsmė būti pagrobtiems, ypač Rytų Afrikoje, kur nemažėja teroristinių grupuočių vykdomų pasiturinčių žmonių grobimų reikalaujant išpirkos.

Todėl prašymas riboti prieigą turėtų būti patenkintas.

2020 m. spalio 13 d. teismo posėdyje SOVIM prašo teismo, prieš toliau nagrinėjant bylą, pateikti keletą prejudicinių klausimų ESTT.

<...>

LBR, kaip RBE valdytoja, nepareiškė pozicijos dėl bylos esmės, o dėl SOVIM siūlomų pateikti prejudicinių klausimų pasikliauja teismo diskrecija.

Vertinimas

Pagal Įstatymo 15 straipsnio 1 dalį „*kiekvieniu konkrečiu atveju ir toliau nurodytomis išimtinėmis aplinkybėmis įregistruotas subjektas ar tikrasis savininkas, pateikdamas valdytojui tinkamai motyvuotą prašymą, gali prašyti, kad prieiga prie 3 straipsnyje nurodytos informacijos būtų suteikiama tik nacionalinėms valdžios institucijoms, kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms,*

antstoliams ir notarams, veikiančioms kaip valstybės pareigūnais, jeigu dėl tokios priegigos tikrajam savininkui kiltų neproporcinga sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo rizika arba jeigu tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip teisiškai neveiksnus.

Pagal šį straipsnį LBR, o jeigu sprendimas dėl atsisakymo apskundžiamas, apygardos teismo komercinių bylų kolegijai pirmininkaujantis magistratas turi kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgdami į subjektyvius aspektus, išanalizuoti, ar yra susiklosčiusios išimtinės aplinkybės, dėl kurių būtų pateisinamas priegigos prie RBE apribojimas. **(orig. p. 5)**

Reikia konstatuoti, kad 2020 m. sausio 24 d. nutartimi <...> *Tribunal d'arrondissement* (Liuksemburgo apygardos teismas) <...> tuo pačiu tikslu iškeltoje byloje jau pateikė keletą prejudicinių klausimų, susijusių su Įstatymo sąvokų „išimtinės aplinkybės“, „rizika“ ir „neproporcinga“ išaiškinimu, kurie suformuluoti taip:

<...>

<...> **(orig. p. 6)** <...>

<...>

<...> **(orig. p. 7)** <...>

[Prejudiciniai klausimai, pateikti Teisingumo Teismui byloje C-37/20]

SOVIM šioje byloje siūlomais prejudiciniais klausimais keliamos dar kitos problemos.

Pagal Įstatymo 3 straipsnį „*Tikrųjų savininkų registre registruojama ir saugoma toliau nurodyta informacija apie įregistruotų subjektų tikruosius savininkus:*

1° vardas ;

2° pavardė (-ės);

3° pilietybė (-ės);

4° gimimo diena;

5° gimimo mėnuo;

6° gimimo metai;

7° gimimo vieta;

8° gyvenamosios vietos šalis;

9° tikslus privatus adresas arba tikslus darbo adresas, nurodant:

a) jeigu adresas yra Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje: nuolatinė gyvenamoji vieta, nurodyta nacionaliniame fizinių asmenų registre, o jeigu tai yra darbo adresas – Nacionaliniame gyvenviečių ir gatvių registre nurodyta gyvenvietė, gatvė ir pastato numeris, kaip numatyta Loi modifiée du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie (2002 m. liepos 25 d. iš dalies pakeistas Įstatymas dėl kadastro ir topografijos administracijos reorganizavimo), taip pat pašto kodas;

b) jeigu adresas yra užsienio valstybėje: užsienio valstybės gyvenvietė, gatvė ir pastato numeris, pašto kodas ir šalis;

10° Jeigu asmuo įtrauktas į Nacionalinį fizinių asmenų registrą: Loi modifiée du 19 juin 2013 relative à l'identification des personnes physiques (2013 m. birželio 19 d. iš dalies pakeistas Įstatymas dėl fizinių asmenų tapatybės nustatymo) numatytas identifikacinis numeris;

11° Jeigu asmuo nėra gyventojas ir nėra įtrauktas į Nacionalinį fizinių asmenų registrą: identifikacinis numeris užsienio šalyje;

12° turimų tikrųjų interesų pobūdis;

13° turimų tikrųjų interesų apimtis.“

Pagal Įstatymo 11 straipsnį visa pirmiau nurodyta informacija prieinama nacionalinėms viešosios valdžios institucijoms, kai jos vykdo savo užduotis, o pagal 12 straipsnį (orig. p. 6) galimybė gauti 3 straipsnio 1 dalies 1°–8°, 12 ir 13° punktuose nurodytą informaciją suteikiama visiems asmenims.

Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnyje, susijusiame su teise į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą, nurodyta:

„1. Kiekvienas turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir susirašinėjimo slaptumas.

2. Valstybės institucijos neturi teisės apriboti naudojimosi šiomis teisėmis, išskyrus įstatymo nustatytus atvejus ir kai tai būtina demokratinėje visuomenėje valstybės saugumo, visuomenės apsaugos ar šalies ekonominės gerovės interesais, siekiant užkirsti kelią viešosios tvarkos pažeidimams ar nusikaltimams, taip pat būtina žmonių sveikatai ar moralei arba kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti.“

Be to, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7 straipsnyje nurodyta, kad „kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir komunikacijos slaptumas“.

Chartijos 52 straipsnyje nurodyta:

„1. Bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės. Remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.

2. Šios Chartijos pripažintos teisės, reglamentuojamos Sutartyse, įgyvendinamos jose nustatytais sąlygomis ir neperžengiant jose nustatytų ribų.

3. Šioje Chartijoje nurodytų teisių, atitinkančių Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos garantuojamas teises, esmė ir taikymo sritis yra tokia, kaip nustatyta toje Konvencijoje. Ši nuostata nekliaudo Sąjungos teisėje numatyti didesnę apsaugą.“

Taigi kyla klausimas, ar kai kurių RBE saugomų duomenų prieinamumas plačiau visuomenei suderinamas su pirmiau nurodytomis nuostatomis ir, be kita ko, su Chartija, todėl ESTT reikia pateikti prejudicinius klausimus, kurių turinys tiksliai nurodytas šios nutarties rezoliucinėje dalyje.

BDAR 5 straipsnis, kuriame reglamentuojami asmens duomenų tvarkymo principai, suformuluotas taip:

„1. Asmens duomenys turi būti:

- a) duomenų subjekto atžvilgiu tvarkomi teisėtu, sąžiningu ir skaidriu būdu (teisėtumo, sąžiningumo ir skaidrumo principas) (orig. p. 9);*
- b) renkami nustatytais, aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais ir toliau netvarkomi su tais tikslais nesuderinamu būdu; tolesnis duomenų tvarkymas archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal 89 straipsnio 1 dalį nėra laikomas nesuderinamu su pirminiais tikslais (tikslų apribojimo principas);*
- c) adekvatūs, tinkami ir tik tokie, kurių reikia siekiant tikslų, dėl kurių jie tvarkomi (duomenų kiekio mažinimo principas);*
- d) tikslūs ir prireikus atnaujinami; turi būti imamasi visų pagrįstų priemonių užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie nėra tikslūs, atsizvelgiant į jų tvarkymo tikslus, būtų nedelsiant ištrinami arba ištaisomi (tikslumo principas);*
- e) laikomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra būtina tais tikslais, kuriais asmens duomenys yra tvarkomi; asmens duomenis galima saugoti ilgesnius laikotarpius, jeigu asmens duomenys bus tvarkomi tik archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal 89 straipsnio 1 dalį, įgyvendinus atitinkamas technines ir organizacines*

priemonės, kurių reikalaujama šiuo reglamentu siekiant apsaugoti duomenų subjekto teises ir laisves (saugojimo trukmės apribojimo principas);

f) tvarkomi tokiu būdu, kad taikant atitinkamas technines ar organizacines priemones būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas, įskaitant apsaugą nuo duomenų tvarkymo be leidimo arba neteisėto duomenų tvarkymo ir nuo netyčinio praradimo, sunaikinimo ar sugadinimo (vientisumo ir konfidencialumo principas);

2. *Duomenų valdytojas yra atsakingas už tai, kad būtų laikomasi 1 dalies, ir turi sugebėti įrodyti, kad jos laikomasi (atskaitomybės principas).“*

Skaitant šį tekstą pagrįstai kyla klausimas, ar suteikiant viešą prieigą prie RBE saugomų duomenų įmanoma užtikrinti šių nuostatų laikymąsi.

Taigi ESTT reikia pateikti prejudicinius klausimus, kurių turinys tiksliai išdėstytas šios nutarties rezoliucinėje dalyje. **(orig. p. 10)**

SOVIM dar kelia klausimą dėl Įstatymo 15 straipsnio suderinamumo su reikalavimu numatyti veiksmingą teisminę teisių gynimo priemonę, nes 15 dienų terminas yra labai trumpas, todėl juo pažeidžiamas Europos žmogaus teisių konvencijos 6 straipsnis.

Įstatymo 15 straipsnyje nurodyta: „(2) *Valdytojas laikinai apriboja prieigą prie 3 straipsnyje nurodytos informacijos, suteikdamas galimybę ją gauti tik nacionalinės valdžios institucijoms, ir riboja šią prieigą nuo prašymo gavimo dienos iki pranešimo apie savo sprendimą, o jeigu prašymas atmetamas – papildomą 15 dienų laikotarpį. Jeigu sprendimas dėl atsisakymo apskundžiamas, prieiga prie informacijos ribojama tol, kol sprendimas dėl atsisakymo nebegali būti skundžiamas <...>*

(4) Tikrųjų savininkų registro valdytojas šiame registre skelbia pranešimą, kuriame nurodomas prieigos prie informacijos ribojimas ir su tuo susijusio sprendimo data.

(5) Kiekvienas suinteresuotasis asmuo, kuris ketina ginčyti valdytojo sprendimą, priimtą pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalis, pagal 7 straipsnio 3 dalies nuostatas per 15 dienų nuo šio straipsnio 4 dalyje nurodyto pranešimo paskelbimo gali apskųsti tokio valdytojo sprendimą.“

Vadinasi, ieškinio pareiškimo terminas pradedamas skaičiuoti nuo pranešimo paskelbimo, o ne nuo pranešimo apie sprendimą ekonominiam savininkui dienos.

Be to, neaišku, kodėl daugeliu kitų atvejų taikomas 15 dienų apskundimo terminas laikytinas nepakankamu, atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių konvencijos 6 straipsnį.

Taigi šiuo tikslu reikia pateikti prejudicinį klausimą ESTT.

Remdamasis šiais motyvais:

<...> *Tribunal d'arrondissement de Luxembourg*, nagrinėdamas bylą ginčo teise,na,

<...>

sustabdo bylos nagrinėjimą ir pateikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui tokius klausimus:

1 klausimas

Ar Direktyvos (ES) 2018/843 1 straipsnio 15 dalies c punktas, kuriuo iš dalies keičiama Direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB, 30 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa – todėl, kad jame valstybės narės įpareigojamos užtikrinti, kad (**orig. p. 11**) informaciją apie tikruosius savininkus visais atvejais galėtų gauti bet kuris plačiosios visuomenės atstovas, nereikalaujant jokio pateisinimo dėl teisėto intereso, galioja:

- a. atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7 straipsnyje, siejant jį su Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsniu, užtikrinamą teisę į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą, turint omenyje tikslus, nurodytus, be kita ko, Direktyvos 2018/843 30 ir 31 konstatuojamosiose dalyse, visų pirma kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu; ir
- b. atsižvelgiant į Chartijos 8 straipsnyje užtikrinamą teisę į asmens duomenų apsaugą, kiek ja siekiama, be kita ko, užtikrinti teisėtą, sąžiningą ir skaidrų duomenų tvarkymą duomenų subjekto atžvilgiu, duomenų rinkimo ir tvarkymo tikslų ribojimą ir duomenų kiekio mažinimą?

2 klausimas

1. Ar Direktyvos 2018/843 1 straipsnio 15 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad jame nurodytos išimtinės aplinkybės, kai valstybės narės gali numatyti leidžiančias nukrypti nuostatas, susijusias su galimybe gauti visą informaciją apie tikruosius savininkus arba jos dalį, jeigu dėl plačiosios visuomenės prieigos prie informacijos tikrajam savininkui kiltų neproporcinga sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo rizika, gali būti pripažintos tik pateikus įrodymus dėl tikrajam savininkui faktiškai tenkančios neproporcingos sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo rizikos, kuri yra išimtinė, akivaizdi, reali ir esama?

2. Jeigu į pirmiau nurodytą klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar taip aiškinamas Direktyvos 2018/843 1 straipsnio 15 punkto g papunktis galioja, atsižvelgiant į Chartijos 7 straipsnyje užtikrinamą teisę į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą ir Chartijos 8 straipsnyje užtikrinamą teisę į asmens duomenų apsaugą?

3 klausimas

1. Ar 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (toliau – BDAR) 5 straipsnio 1 dalies a punktas, pagal kurį įpareigojama duomenų subjekto duomenis tvarkyti teisėtai, sąžiningai ir skaidriai, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiama:

a. kad tikrojo savininko asmens duomenys, įtraukti į tikrųjų savininkų registrą, įsteigtą pagal Direktyvos 2015/849 30 straipsnį, iš dalies pakeistą Direktyvos 2018/843 1 straipsnio 15 punktu, būtų prieinami plačiai visuomenei be jokios kontrolės ir visuomenės nariui nepateikiant jokio pateisinimo ir neinformuojant duomenų subjekto (tikrojo savininko), kas susipažino su šiais jo asmens duomenimis; ir kad (**orig. p. 12**)

b. tokio tikrųjų savininkų registro duomenų valdytojas suteiktą prieigą prie tikrųjų savininkų asmens duomenų neribotam asmenų skaičiui, kurio neįmanoma nustatyti?

2. Ar BDAR 5 straipsnio 1 dalies b punktas, pagal kurį įpareigojama riboti duomenų tvarkymo tikslus, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiama, jog tikrojo savininko asmens duomenys, įtraukti į tikrųjų savininkų registrą, įsteigtą pagal Direktyvos 2015/849 30 straipsnį, iš dalies pakeistą Direktyvos 2018/843 1 straipsnio 15 punktu, būtų prieinami plačiai visuomenei, šių duomenų valdytojui negalint užtikrinti, kad šie duomenys būtų naudojami išimtinai tuo tikslu, dėl kurio jie buvo surinkti, t. y. iš esmės siekiant kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, t. y. tikslu, kurio laikymosi plačioji visuomenė, nebūdama tam skirta institucija, neužtikrina?

3. Ar BDAR 5 straipsnio 1 dalies c punktas, pagal kurį įpareigojama mažinti duomenų kiekį, turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiama leisti plačiai visuomenei per tikrųjų savininkų registrą, įsteigtą pagal Direktyvos 2015/849 30 straipsnį, iš dalies pakeistą Direktyvos 2018/843 1 straipsnio 15 punktu, susipažinti ne tik su tikrojo savininko vardu, pavarde, gimimo mėnesiu ir metais, pilietybe, gyvenamosios vietos šalimi ir jo turimų tikrųjų interesų pobūdžiu ir apimtimi, bet ir su jo gimimo data ir vieta?

4. Ar pagal BDAR 5 straipsnio 1 dalies f punktą, pagal kurį įpareigojama, kad duomenys turi būti tvarkomi užtikrinant tinkamą asmens duomenų saugumą, įskaitant apsaugą nuo duomenų tvarkymo be leidimo arba neteisėto duomenų tvarkymo, taip užtikrinant šių duomenų vientisumą ir konfidencialumą, nėra

draudžiama neribota ir besąlyginė prieiga prie tikrųjų savininkų asmens duomenų, prieinamų tikrųjų savininkų registre, įsteigtame pagal Direktyvos 2015/849 30 straipsnį, iš dalies pakeistą Direktyvos 2018/843 1 straipsnio 15 punktu, neprisiimant įsipareigojimo saugoti šių duomenų konfidencialumą?

5. Ar BDAR 25 straipsnio 2 dalis, kurioje užtikrinama standartizuotoji duomenų apsauga, pagal kurią užtikrinama, be kita ko, kad su asmens duomenimis, standartizuotai be fizinio asmens įsikišimo negalėtų susipažinti neribotas fizinių asmenų skaičius, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiama:

a. nereikalauti, kad plačiosios visuomenės nariai, siekiantys susipažinti su tikrojo savininko asmens duomenimis, registruotūsi tikrųjų savininkų registro, įsteigto pagal Direktyvos 2015/849 30 straipsnį, iš dalies pakeistą Direktyvos 2018/843 1 straipsnio 15 punktu, interneto svetainėje; ir kad

b. minėtam tikrajam savininkui nepateikti jokios informacijos apie susipažinimą su šiame registre saugomais tikrojo savininko asmens duomenimis; ir kad

c. netaikyti jokio apribojimo, susijusio su nagrinėjamų asmens duomenų apimtimi ir prieinamumu, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslą? (**orig. p. 13**)

6. Ar BDAR 44–50 straipsniai, kuriuose nustatomos griežtos asmens duomenų perdavimo į trečiąją valstybę sąlygos, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos nedraudžiama, jog tokie tikrojo savininko duomenys, įtraukti į tikrųjų savininkų registrą, įsteigtą pagal Direktyvos 2015/849 30 straipsnį, iš dalies pakeistą Direktyvos 2018/843 1 straipsnio 15 punktu, būtų visais atvejais prieinami kiekvienam plačiosios visuomenės nariui, nepagrindžiant jokio teisėto intereso ir netaikant jokių apribojimų, susijusių su šios visuomenės buvimo vieta?

<...>